

we Sswjedomnju, kotraž praji, so je ton Sskutk sły a satamany, a so niczo psched Bohom nepłaczi. Schtuž tajku Schtraffu czuje, ton dyrbi ju hohrjewšacž sLuboszu a rez: Ach! moj Božo! wjerno je, ja schak niczo nesyhm; ty me pak nebudžesch tehodla wopuszczicž, to ja wjem, a wjerju je wjeszje.

Drubemu schtraffuje tejšch Boh swohnkach, menujzy so won teho Człoweka we Sswjedomnju nepschima, ale swohnkach psches Ludži hanicž da. Pschetož jeho Ssudny a Schtraffy su wšchelaše. Jako, dyž nam Ludži na Schiju šzele, kotřiz naschu Wjez hanja a sanicžuja. Tedom dyrbi šebi jedyn myšlicž: moje dla, nedyrbi to prawje bydž, da njech je neprawje, ja chzu je rad sa šaczisnene a sanicžowane płacžicž dacž, ja chzu smjerom štač, nochzu šo pschecžiwicž. Tak šo tu tej Marteži džjesche. Wona šebi tejšch myšlesche, so prawje czini; ale tu praji Krystus: Wot twojich Sskutkow neje žadyn dobry, wone su šchitke š Sačisnenu. Ale Marijny Sskutk pschi Sstowi je dobry a bes Hidny.

Tu macze wy njek šrotkim jene Rosdžielenje tych Sskutkow a teje Wjeru, menujzy so my se swohnkomnymi Sskutkami fromni bydž nemožemy, ale wšchitko je neprawje psched Bohom; ale to jeno je šamo dobre, Krystušej Mohomaj šedžicž, a na Bože Sstowo pošluchacž. Pschetož to Sstowo je czište a rjane, prawe a šwjate; tehodla budže tejšch ta Duscha, kotraž na Sstowi wišny, czišta a rjana, prawa a šwja-

ta. Pschetož runje kaž Wuhlje, kotrež je czorne, dyž do Bohinja pschindže, šo šaczerweni, a wšchitko Waschnje teho Bohinja na šo wosnje; Tak tejšch czini ta Wjera sDuschu, so budže zylje šjenočzena se Sstowom, tak so wone ju pschewšnje a zylje teje Natury šezini, kotrež to Sstowo je.

A runje kaž šo to Sstowo hanicž nemože, tak šo tejšch nemože tajke Sswjedomnje hanicž: Pschetož Sstowo a Wjera wišata; romadžje, kaž Tyfanž. To Sstowo pak nemože ani Hešla ani Czert, ani žane drube Stworjenje ani Boh šam hanicž. Schtuž tehodla nad nim wišny, ton je, tejšch bes Hidny. Tehodla je to jena krašna Wjez, na Božim Sstowi wišacž. To Sstowo nemože šo pak se žanej Wjezu pschihacž, ani sRukomaj ani sMohomaj, ani šzylim žiwotom, ale šamolutzny sWutrobu psches Wjeru. Swohnkach je tehodla šcho neprawje, a dyrbi šschizowane, hanjene a sanicžowane bydž; ale ta Wjera je bes Poruka. Za šo jemu špodoba, a šchtož do nej a šneje dže; hewak šu wšchitke nasche Sskutki šaczisnjene a šhanenju. To dyrbi teži Boh do Wutroby prajicž, aby pak swohnkach psches Ludži doweš.

II. Tak newobšteji to ššcheszijanstwo we swohnkomnym Sskutku, ale Duchu, kiž šo teho Sstowa jeno we Duschi, we kotrež to Sstowo wišny, džerži. Tehodla chze nas Boh šnych swohnkomnych Sskutkow, rad wucžanyč, dokelž šo sMarthu jenak prozušemy

my